

да оставяж всичкитѣ тия добрини които ти самъ, Господи, ми си далъ? Не желаетъ ли да се задоволишь съ една часть отъ жертвата? Кои отъ моитѣ любими нѣща трѣбва да жертвувамъ? Не искашь ли приношението на писателското ми себелюбие, на академическитѣ ми славолубия, даже на прѣдначертанитѣ ми изучвания гдѣто имаше може би повече гордостъ отъ колкото рѣвностъ за истината? Ако продадохъ половината отъ книгитѣ си за да дамъ стойността имъ на бѣднитѣ, и ако, като се ограничяж да извършвамъ само длъжността на занятието си, посвятихъ остатъкътъ отъ животътъ си да посѣщавамъ бѣднитѣ, да поучавамъ чирацитѣ и войницитѣ, ще бждеш ли доволенъ, Господи, и ще ми оставишь ли сладостта да бждж при жената си и да свършиж възпитанието на дѣтето си? може би, Господи, ти не искашь нищо отъ това! ти не приемашъ тия любими менѣ дарове; ти отхвърляшь приношенията и жертвитѣ ми. Мене ти искашь. Въ началото на книгата е писано че трѣбва да изпълняж волята ти. И азъ казвамъ: „Идж, Господи“.

Ако идеята за смъртта и раздѣлата се често прѣдставяше въ умътъ на родителитѣ, тя щеше да има голѣмо влияние върху повѣдението и характерътъ имъ. Попитай тѣзи млада жена цѣла прѣдадена на свѣткитѣ удоволствия, на суетноститѣ на великолѣпието и облѣклото и на удоволствието въ гиздението, попитай я какво ще стане съ нея, ако загубата на благоразумний и сериозний ѝ мъжъ остави на нея необикновенний товаръ, възпитанието на дѣцата! Какви уроци ще